

Wartości różnych życiowych powołań

I. PROSPEKT WARTOŚCI

1.1. CEL OGÓLNY

Rozwój społeczny

1.2. CEL SZCZEGÓŁOWY

Umiejętność pełnienia określonych ról w danym powołaniu życiowym

1.3. CEL WYCHOWAWCZY

Odkrywanie wartości w przyszłym powołaniu życiowym

1.4. PROPONOWANE TEMATY

- Wybór powołania jako wyraz wolności człowieka.
- Wartości życia ludzkiego jako podstawa powołania.

- Formy życia ludzkiego: małżeństwo¹, życie samotne, życie duchowne.

1.5. ZADANIA DLA UCZNIĄ, SAMOWYCHOWANIE

Normy

- Wybór powołania życiowego dokonuje się zgodnie z wolą każdego człowieka.
- Różnica płci kształtuje osobowość mężczyzny i kobiety.
- Przez powołanie realizuje się wartości i ideały życia ludzkiego².

Zasady

- Odkrywam własne naturalne powołanie poprzez przeżywanie swojej kobiecości albo męskości.
- Przygotowuję się do mojego powołania, poznając jego wartości.
- Mam świadomość, że tylko właściwe rozpoznanie i realizowanie własnego powołania da mi poczucie spełnienia i szczęścia.
- Analizuję powołania bliskich mi osób.

1.6. ZADANIA DLA RODZICÓW

Normy

- Każdy człowiek, również moje dziecko, ma prawo do wyboru i realizacji określonego powołania³.

¹ „Małżeństwo to powołanie we dwoje, wymaga więc także wspólnego dialogu. Małżonkowie nie mogą z niego zrezygnować, gdyż on utrwała między nimi więź”. *Człowiek – osoba – płęć*, red. M. Wójcik, Łomianki 1998, s. 135.

² „Objawienie w Chrystusie tajemnicy Boga jako Miłości Trynitarniej jest jednocześnie objawieniem powołania osoby ludzkiej do miłości. Rzuca ono światło na osobową godność i wolność mężczyzny i kobiety oraz istotny ludzki instynkt społeczny, ukazując je w całej ich głębi: być osobą na obraz i podobieństwo Boga – oznacza także bytować w relacji, w odniesieniu do drugiego «ja», ponieważ sam Bóg jeden i w trzech Osobach, jest komunią Ojca, Syna i Ducha Świętego (...). Objawienie chrześcijańskie rzuca nowe światło na tożsamość, powołanie i ostateczne przeznaczenie osoby i rodzaju ludzkiego. Każda osoba jest przez Boga stworzona, kochana i zbawiona w Jezusie Chrystusie, a realizuje siebie, nawiązując liczne relacje miłości, sprawiedliwości, solidarności z innymi osobami, podczas prowadzenia swojej wielorakiej działalności w świecie. Gdy działania ludzkie dąży do propagowania godności i integralnego powołania osoby, poprawy jakości warunków jej egzystencji, spotkania i solidarności ludów i narodów, wówczas jest zgodne z zamysłem Boga, który nie przestaje nigdy okazywać swoim dzieciom dowodów miłości i opatrności”. KNSK 34-35.

³ „Chrześcijańscy małżonkowie (...) dla swoich dzieci są pierwszymi zwiastunami wiary i wychowawcami, dlatego niech słowem i przykładem przygotowują je do życia chrześcijańskiego i apostołskiego, pomagają im roztropnie w rozpoznaniu ich powołania, a w przypadku odkrycia w nich powołania świętego niech pielęgnować je z wielką troskliwością”. DA 11.

- Każde powołanie opiera się na określonych wartościach.
- Nie ma bardziej i mniej wartościowego powołania. Wszystkie powołania są godne.

Zasady

- Realizuję moje powołanie w małżeństwie i rodzinie.
- Ukazuję mojemu dziecku wartości każdego powołania.
- Przygotowuję moje dziecko do pełnienia ról naturalnych, społecznych, zgodnych z powołaniem.

1.7. ZADANIA DLA PRZEDSZKOLA, WYCHOWAWCY

Normy

- Należy dostrzegać godność różnych powołań człowieka.
- Wartość poszczególnych powołań jest podstawą ich wyboru.
- Do realizacji konkretnego powołania człowiek przygotowywany jest poprzez wychowanie.

Zasady

- Ukazuję wartości, potrzebę i niezbędność różnych powołań w życiu indywidualnym i społecznym.
- Analizuję z dziećmi wartości i sposoby realizacji życiowych powołań.
- Jako wychowawca realizuję swoje własne powołanie.

1.8. SPOSÓB REALIZACJI

Uczniowie dzielą się na kilka grup. Pierwsza grupa stara się odnaleźć plusy życia w małżeństwie, druga zastanawia się nad jego problemami. Kolejne grupy w podobny sposób dokonują analizy życia samotnego i życia duchownego.

1.9. OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY

Każdy z wychowanków potrafi rozpoznać właściwie swoje powołanie⁴. Potrafi docenić i przeanalizować powołania innych ludzi. Rozumie, na czym polega

⁴ „Jest też szczególne powołanie do kapłaństwa i stanu zakonnego. Powołanie takie objawia się najczęściej w ten sposób, że młoda dziewczynka czy młody chłopiec słyszy głos wewnętrzny, aby poświęcić się na wyłączną służbę Jezusowi Chrystusowi. Tego wewnętrznego głosu nie można w sobie zagłuszyć. Staje się coraz silniejszy. Trzeba wtedy modlić się, żeby zrozumieć wolę Bożą”. J. Glemp, *Słowo Prymasa Polski...*, dz. cyt., s. 64.

naturalne powołanie do małżeństwa i życia w rodzinie. Dostrzega przemijalność życia ludzkiego. Rozumie powołanie do życia samotnego i duchownego.

1.10. ZAGROŻENIA

Często ludzie młodzi napotykać trudności w rozpoznawaniu swojego powołania. Nie rozumieją roli związanej ze swoją płcią. Brakuje im umiejętności dokonywania wyborów w życiu oraz programu postępowania na najbliższe lata. Istnieje ryzyko, że nie będą uznawali wartości i ideałów jako zasad życiowych. Grozi im jednostronne, materialistyczne i bezideowe postrzeganie rzeczywistości.

II. PEDAGOG

2.1. TREŚĆ MATERIAŁU

W znaczeniu obiegowym powołanie to posiadanie zdolności i predyspozycji do podejmowania pewnych działań z pobudek altruistycznych. W chrześcijaństwie rozumiane jest jako wezwanie konkretnego człowieka przez Boga do określonego sposobu życia. Potocznie kojarzy się z powołaniem do kapłaństwa lub życia zakonnego. Kościół mówi jednak też wyraźnie o powołaniu do życia w małżeństwie. Każdy ochrzczony ma dar powołania. Powołanie w ujęciu katolickim jest zatem specjalnym rodzajem współpracy z Bogiem w przestrzeni najgłębszych pragnień człowieka, które to Bóg złożył w jego sercu.

2.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

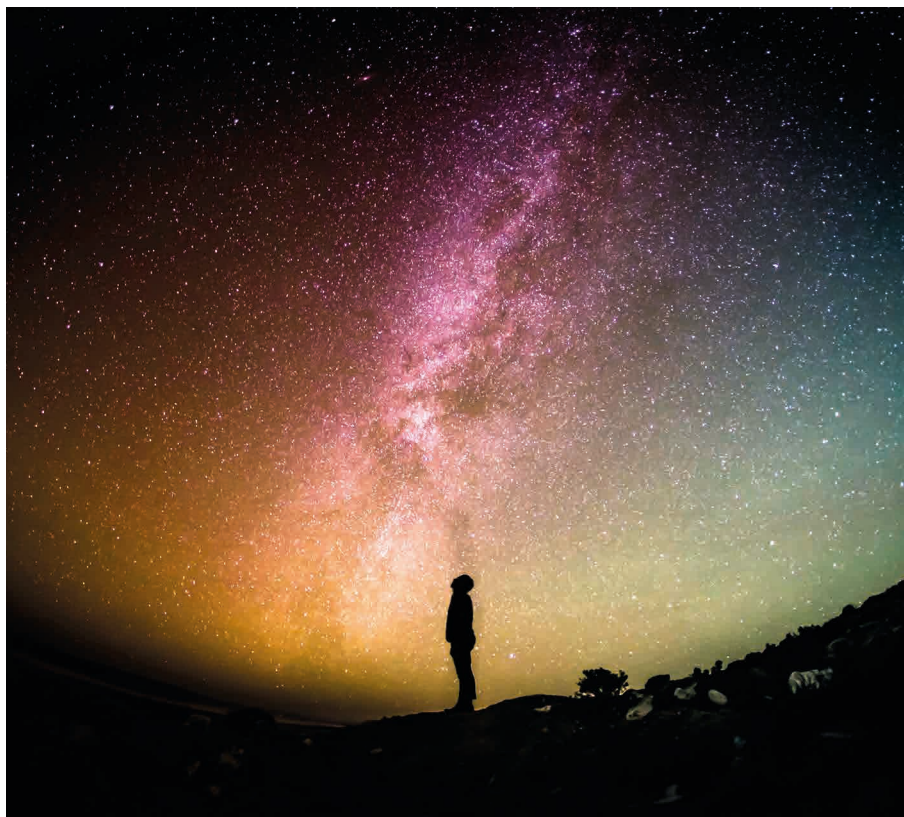
Ta niewielka książeczka ukazuje drogę odkrywania własnego powołania przez młodą dziewczynę, Helenkę. Dziś wszyscy ją znają jako Świętą Faustynę Kowalską, która na cały świat rozszerzyła kult Bożego Miłosierdzia. Dla dzieci ciekawe okażą się z pewnością szczegóły dotyczące dzieciństwa Helenki. Kto wie, czy nie odkryją w niej kogoś podobnego do nich samych, a wtedy zobaczą, że i w ich życiu może zdarzyć się coś całkiem nieoczekiwanego, co sprawi, że odnajdą swoje miejsce w świecie.

Sprawy, do których wzywa Pan Bóg, wydają się czasem za trudne. Ale Pan Bóg dobrze wie, co robi. Powołując nas do wypraw i prac, których

dotychczas nie podejmowaliśmy, odkrywa w nas siłę, o jaką sami siebie nie podejrzewaliśmy. Od chwili, gdy umęczony Pan Jezus poprosił Helenkę, by pojechała do Warszawy, całe jej życie było wypełnianiem zadań pozornie niemożliwych, za wielkich jak na prostą, zwykłą dziewczynę. Cóż, Helenka zawsze to czuła – kiedy Pan Jezus prosi, trzeba ufać, że pozwoli spełnić swą prośbę. I tak, na to Jego pierwsze wyraźne wezwanie, bez zwłoki spakowała się i po raz pierwszy w życiu pojechała do Warszawy.

K.J. Kopciński, *Święta Faustyna*, Warszawa 2003, s. 12-13.

Historia Helenki, napisana jest tak, że dzieci z zaciekawieniem jej słuchają. Poza intrygującą fabułą, która ukazuje kilka wątków biograficznych św. Faustyny, naświetla, w sposób wyważony i subtelny, niezwykle drogę powołania. Lektura tej książeczki to dobry przyczynek do rozmów na temat tak delikatny, a zarazem kluczowy dla człowieka, jak odkrycie sensu swojego istnienia, swojego powołania.

III. NAUCZANIE RELIGIJNE

3.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

Jan Paweł II, *Czym jest powołanie?*, 14.12.1980, w: *Anioł Pański z papieżem Janem Pawłem II*, Rzym 1982, s. 317.

Czym jest powołanie? Jest wewnętrznym wezwaniem łaski, które zapada w duszę jak ziarno, aby w niej dojrzewać. Pan wzywa wszystkich chrześcijan do świętości, do naśladowania Go, do życia wedle Ewangelii. (...) Każde takie powołanie jest szczególnym darem dla tego, kto jest wezwany – a także dla całej wspólnoty Kościoła.

W szczególności Duch Święty objawia nam i przekazuje podstawowe powołanie, które Ojciec odwiecznie kieruje do wszystkich ludzi: powołanie „aby byli święci i nieskalani przed Jego obliczem”, ponieważ „z miłości przeznaczył ich dla siebie jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa” (por. Ef 1,4-5).

PDV 19.

Nie tylko doświadczenie samotności, świadomość, że żadna ludzka wspólnota nie jest zdolna zaspokoić w pełni naszych pragnień, prowadzi do doświadczenia Boga. Może się ono zrodzić także z radości, którą daje poczucie oparcia, schronienia, bezpieczeństwa w drugim człowieku. Spełnienie miłości, odnalezienie siebie w drugim może być dla człowieka przeżyciem daru większego ponad wszystko ludzkie, poznaniem, że odbiera tu wiele więcej, niż dwoje ludzi dać sobie może. W radości wzajemnego odnalezienia się można wyczuć bliskość absolutnej Radości i tego pełnego Odnalezienia, które stoi za każdym ludzkim odnajdywaniem.

*Elementarz Benedykta XVI
Josepha Ratzingera dla
pobożnych, zbuntowanych
i szukających prawdy,
oprac. M. Zawada, Kraków
2008, s. 53-54.*

Dwoje narzeczonych, którzy chcą zawrzeć związek małżeński, przychodzi do kancelarii parafialnej i zamiast słów otuchy i dobrych życzeń słyszą wyliczanie kosztów ceremonii lub są przepytywani, czy wszystkie dokumenty mają w porządku. Tak niekiedy zastają drzwi zamknięte. W ten sposób ten, kto miałby możliwość otwarcia drzwi, dziękując Bogu za to nowe małżeństwo, nie czyni tego, co więcej, zamyka je. Często jesteśmy kontrolerami wiary, zamiast być tymi, którzy sprzyjają wierze ludzi.

Franciszek, Homilia, kaplica w Domu św. Marty, 25.05.2013, w: *Alfabet Franciszka*, oprac. P. Żytko, Kraków 2013, s. 75.

Por. Rdz 12,1-3; Iz 41,9-10; Jr 1,5-8; Mt 22,14; Mk 10,6-9; 29-30.

3.2. PISMO ŚWIĘTE

On zaś im odpowiedział: Nie wszyscy to pojmują, lecz tylko ci, którym to jest dane. Bo są niezdatni do małżeństwa, którzy z łona matki takimi się urodzili; i są niezdatni do małżeństwa, których ludzie takimi uczynili; a są i tacy bezżenni, którzy dla królestwa niebieskiego sami zostali bezżenni. Kto może pojąć, niech pojmuje (Mt 19,11-12).

Dlatego bardziej jeszcze, bracia, starajcie się umocnić wasze powołanie i wybór! To bowiem czyniąc, nie upadniecie nigdy. W ten sposób szeroko będzie wam otworzone wejście do wiecznego królestwa Pana naszego i Zbawcy, Jezusa Chrystusa (2P 1,10-11).

Nie wstydź się zatem świadectwa Pana naszego ani mnie, Jego więźnia, lecz weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii według mocy Boga! On nas wybawił i wezwał świętym powołaniem nie na podstawie naszych czynów, lecz stosownie do własnego postanowienia i łaski, która nam dana została w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasami (2Tm 1,8-9).

3.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

Więzy rodzinne, chociaż są ważne, nie mają charakteru absolutnego. Podobnie jak dziecko wzrasta coraz bardziej ku dojrzałości oraz samodzielności ludzkiej i duchowej, tak rozwija się i umacnia jego szczególne powołanie, które pochodzi od Boga. Rodzice powinni uszanować to powołanie i ułatwić dzieciom odpowiedź na nie. Trzeba uzmysłwić sobie, że pierwszym powołaniem chrześcijanina jest pójście za Jezusem: „Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien” (Mt 10,37). (KKK 2232).

Por. KKK 27; 1533; 1603-1604; 2233.

IV. LITERATURA

4.1. WYBÓR LITERATURY

Kopciński K.J., *Święta Faustyna*, wyd. Muchomor, Warszawa 2003.

Piotrowska E., *Święty Brat Albert*, Wydawnictwo Święty Wojciech, Poznań 2012.

Tarczyńska-Skowron A., *Święty Franciszek*, wyd. Muchomor, Warszawa 2013.

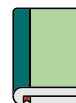
Chmielewska I., *Pamiętnik Blumki*, wyd. Media Rodzina, Poznań 2011.

4.2. LITERATURA PRZEDMIOTU

Człowiek – osoba – pleć, red. M. Wójcik, wyd. Fundacja Pomoc Rodzinie, Łomianki 1998.

Dziewiecki M., *Powołani do życia w prawdzie i miłości*, wyd. Rhetos, Warszawa 2004.

Franciszek, Homilia, kaplica w Domu św. Marty, 25.05.2013, w: *Alfabet Franciszka*, oprac. P. Żyłka, wyd. WAM, Kraków 2013, s. 75.

Glemp J., *Słowo Prymasa Polski do młodzieży*, wyd. Kuria Metropolitalna Warszawska, Warszawa 1982.

Jan Paweł II, adh. *Christifideles laici*, w: tegoż, *Dzieła zebrane*, t. 2, *Adhortacje*, wyd. M, Kraków 2006, s. 221-294.

Jan Paweł II, adh. *Pastores dabo vobis*, w: tegoż, *Dzieła zebrane*, t. 2, *Adhortacje*, wyd. M, Kraków 2006, s. 327-418.

Jan Paweł II, *Czym jest powołanie?*, 14.12.1980, w: *Anioł Pański z papieżem Janem Pawłem II*, wyd. Libreria Editrice Vaticana, Rzym 1982, s. 317.

Jan Paweł II, *Potrzebuje cię Chrystus. W trosce o nowe powołania*, Wydawnictwo św. Stanisława, Kraków 2006.

Kongregacja Nauki Wiary, *Katechizm Kościoła Katolickiego*, wyd. Pallottinum, Poznań 2002.

Papieska Rada *Iustitia et Pax*, *Kompendium nauki społecznej Kościoła*, wyd. Jedność, Kielce 2005.

Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu. Biblia Tysiąclecia, wyd. Pallottinum, Poznań 2012.

Słomka W., *Świętość na świeckiej drodze życia*, wyd. Pallottinum, Poznań 1981.

Sobór Watykański II, Dekret o apostołstwie świeckich *Apostolicam actuositatem*, w: tegoż, *Konstytucje. Dekrety. Deklaracje*, wyd. Pallottinum, Poznań 2002, s. 377-401.

Stevan S., *W stronę Damaszku*, wyd. eSPe, Kraków 2000.

Twardowski J., *Kto to sprawił?*, w: tegoż, *Tylko miłość się liczy*, wybór i oprac. A. Iwanowska, Wydawnictwo Święty Wojciech, Poznań 2009, s. 134.

Twardowski J., *Przyszła*, w: tegoż, *Tylko miłość się liczy*, wybór i oprac. A. Iwanowska, Wydawnictwo Święty Wojciech, Poznań 2009, s. 29.

Twardowski J., *Z całego serca*, w: tegoż, *Tylko miłość się liczy*, wybór i oprac. A. Iwanowska, Wydawnictwo Święty Wojciech, Poznań 2009, s. 145-146.

Tarnawski J., *Dialogi o powołaniu*, wyd. eSPe, Kraków 1998.

Wolff P., *Sztuka dobrego wyboru*, wyd. WAM, Kraków 2006.

4.3. FILMOGRAFIA

Arka Noego, *Święty uśmiechnięty*, [online:] <https://www.youtube.com/watch?v=Ha8f5amqPxA> [dostęp: 21.11.2019].